

дава поводъ да се мисли, че той бѣга отъ фронта — предпочита да изпълни дълга си тамъ, гдето началството го е поставило.

Въ скоро време следъ мобилизацията той стана любимецъ на всички чинове отъ дружината. Това той спечели съ непрестаннитѣ си грижи къмъ болнитѣ и ранени войници, съ добритѣ си обноси къмъ всички, съ сърдечнитѣ и полезни съвети, които даваше на войницитѣ, съ благитѣ думи, съ които посрѣщаше болнитѣ и раненитѣ.

Въпрѣки, че бѣше доста тежъкъ — работѣше неуморно денемъ и нощемъ. Никога не прояви страхъ или пъкъ каквато и да е загриженостъ за себе си. Той изпълняваше дълга си, безъ да държи смѣтка за опасноститѣ, на които често се излагаше. Така се прояви той както въ подвижната война въ Сърбия и Македония, така и въ позиционната война на южниятъ фронтъ между Дойранъ и Вардаръ. Презъ време на боеветѣ, които води полка, той винаги бѣше въ преднитѣ линии между раненитѣ, на които даваше първа помощъ, често подъ градъ отъ куршуми и снаряди. Между многото подобни случаи ще изложа само единъ, на който съмъ очевидецъ.

Дружината заемаше единъ участъкъ източно отъ с. Порбѣгъ, на лѣвия брѣгъ на р. Вардаръ. Участъка бѣ доста отдалеченъ отъ неприятеля. Поради това постоянната опасностъ отъ внезапно нападение не съществуваше. Това бѣ причина всички чинове отъ дружината да бждатъ по-малко внимателни къмъ укриването и себепазването, въпрѣки постояннитѣ напомнювания на началството. На нашиятъ фронтъ неприятеля изсипваше отъ време на време внезапно по нѣкой другъ ураганъ артилерийски снаряди разенъ калибъръ съ своята артилерия. Въ началото на 1917 г. къмъ обѣдъ при единъ хубавъ слънчевъ день, войницитѣ се бѣха разшавали по северниятъ склонъ на височината „Калкбергъ“ (Баровита). Тѣкмо въ момента се получаваше обѣда. Неприятелската артилерия, вѣроятно уведомена отъ своитѣ аероплани, които се виеха надъ междупозиционното пространство, изсипа нѣколко урагани върху този склонъ. Още при първитѣ прѣскания всички бѣгомъ се скриха въ скривалищата, но единъ войникъ бѣ убитъ и трима ранени. Въпрѣки усилениятъ неприятелски огънь, нашиятъ дружиненъ лѣкарь изкочи отъ скривалището си, бѣгомъ отиде при раненитѣ войници, повика санитарнитѣ отъ дружинниятъ превързоченъ пунктъ и даде първа и медицинска помощъ на раненитѣ. Всички го наблюдаваха отъ скривалищата си и съ очудване и възхищение. Дългътъ изискваше отъ него да помогне на раненитѣ войници и той не се поколеба нито секунда, въпрѣки явната опасностъ на която се излагаше. Той излѣзе отъ скривалището си въ моментъ, когато огъня бѣ най-силенъ и когато всички бѣгомъ се изпокриха въ скривалищата. Мнозина на